

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 47T/27/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7123012177
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Poprocká
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2025:7123012177.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice samosudkyňou JUDr. Danielou Poprockou v trestnej veci obžalovaného A. B. stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. septembra 2025 v Košiciach takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodzuje obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXXX/XX, spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice – okolie sp. zn. 1 P/507/22/8806 zo dňa 19.09.2023 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že v obci Olšovany, F. D. - F., riadne neodovzdal matke maloletú D., nar. XX.XX.XXXX, a to v týždni od 22.03.2020 v čase od 17,00 hod. do 29.03.2020 do 17,00 hod., v týždni od 05.04.2020 v čase od 17,00 hod. do 12.04.2020 do 17,00 hod., v týždni od 19.04.2020 v čase od 17,00 hod. do 26.04.2020 do 17,00 hod., v týždni od 03.05.2020 v čase od 17,00 hod. do 10.05.2020 do 17,00 hod., v týždni od 17.05.2020 v čase od 17,00 hod. do 24.05.2020 do 17,00 hod., dňa 31.05.2020 v čase o17,00 hod., dňa 07.06.2020 v čase od 14,00 hod. do 17,00 hod., v týždni od 14.06.2020 v čase od 17,00 hod. do 21.06.2020 do 17,00 hod., v týždni od 28.06.2020 v čase od 17,00 hod. do 05.07.2020 do 17,00 hod., v týždni od 12.07.2020 v čase od 17,00 hod. do 19.07.2020 do 17,00 hod., v týždni od 26.07.2020 v čase od 17,00 hod. do 02.08.2020 do 17,00 hod., v týždni od 09.08.2020 v čase od 17,00 hod. do 16.08.2020 do 17,00 hod., v týždni od 23.08.2020 v čase od 17,00 hod. do 30.08.2020 do 17,00 hod., v týždni od 06.09.2020 v čase od 17,00 hod. do 13.09.2020 do 17,00 hod., v týždni od 20.09.2020 v čase od 17,00 hod. do 27.09.2020 do 09,00 hod., odo dňa 25.09.2020 do 27.09.2020 do 17,00 hod., v týždni od 04.10.2020 v čase od 17,00 hod. do 10.10.2020 v čase do 09,30 hod., v týždni od 13.12.2020 v čase od 17,00 hod. do 20.12.2020 do 17,00 hod., od 27.12.2020 v čase od 17,00 do 29.12.2020, napriek tomu, že Okresný súd Košice - okolie vydal uznesenie - neodkladné opatrenie pod sp. zn. 18P/48/2019 - 116 zo dňa 14.10.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.11.2019, ktorým bola maloletá D., nar. XX.XX.XXXX dočasne zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že maloletá bude v osobnej starostlivosti matky od nedele od 17,00 hod. každého párneho kalendárneho týždňa do nedele do 17,00 hod. nasledujúceho nepárneho kalendárneho týždňa a v osobnej starostlivosti otca od nedele od 17,00 hod. každého nepárneho kalendárneho týždňa do nedele do 17,00 hod. nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa, pričom otec je povinný maloletú v stanovenom čase prevziať v mieste bydliska matky a matka je povinná maloletú v stanovenom čase prevziať v mieste bydliska otca a každý z rodičov je povinný v stanovenom čase odovzdať maloletú do osobnej starostlivosti druhého rodiča s jej osobnými vecami a riadne ju pripraviť, čím týmto jeho konaním maril výkon neodkladného opatrenia – uznesenia Okresného súdu Košice – okolie pod sp. zn. 18P/48/2019 – 116 zo dňa 14.10.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.11.2019, nakoľko skutok nie je trestným činom.

odôvodnenie:

Trestné stíhanie proti A. B. sa pred podpísaným súdom vedie na podklade obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice - okolie sp. zn. 1 Pv 507/22/8806 podanej dňa 21.09.2023, podľa ktorej sa mal dopustiť prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona spôsobom v citovanej obžalobe, resp. vo výrokovej časti tohto rozsudku opísaným.

Po vykonaní dokazovania výsluchom svedkyne – poškodenej, prečítaním zápisnice o výsluchu obvineného z prípravného konania a listín súd na hlavnom pojednávaní dňa 12.11.2024 rozhodol tak, že obžalovaného rozsudkom sp. zn. 47T/27/2023 uznal za vinného skutkovo i právne v súlade s obžalobou a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, výkon ktorého podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

O odvolaní obžalovaného rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4To/34/2025 zo dňa 30.05.2025 tak, že napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou obžalovaného, že skutok kladený mu za vinu nie je trestným činom, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu, ktorého výkon mal mariť, nebol nariadený výkon rozhodnutia až do dňa 13.12.2020, pričom uznesenie Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 18Em/7/2020 zo dňa 13.12.2020 o nariadení výkonu úradného rozhodnutia (neodkladné opatrenie) mu bolo doručené až dňa 08.01.2021, kedy sa zásielka obsahujúca toto rozhodnutie vrátila súdu ako neprevzatá v odbernej lehote, čím nastala fikcia jej doručenia. V záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci uložil prvostupňovému súdu vykonať obhajobou navrhnutý dôkaz – prečítať spis Mestského súdu Košice K2-17Em/3/2022.

V obnovenom konaní podpísaný súd v súlade s pokynom krajského súdu prečítal podstatný obsah vyššie označeného spisu.

Obžalovaný A. B. po prednesení obžaloby a po zákonom poučení využil na hlavnom pojednávaní svoje právo a urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, zároveň aj právo podľa § 121 ods. 2 Trestného poriadku a odmietol vypovedať k veci i k svojim osobným pomerom.

Na návrh prokurátorky bola preto prečítaná zápisnica o výsluchu obvineného z prípravného konania, do ktorej vypovedal pred vyšetrovateľkou PZ Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach - okolí, odboru kriminálnej polície dňa 07.06.2023 len k svojim osobným pomerom, k veci samotnej vypovedať odmietol. Vyjadril sa, že je vlastníkom dvojizbového bytu na E. G. XX H. D., v ktorom aj býva. Je rozvedený, má dve deti. Absolvoval strednú odbornú školu s maturitou a ako samostatne zárobkovo činná osoba zastáva pozíciu inštruktora autoškoly.

Svedkyňa - poškodená B. D. B. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že keď už spolužitie s obžalovaným nevládala, odišla zo spoločnej domácnosti a maloletá D. zostala bývať s otcom, teda obžalovaným. S dcérou nemala pravidelný styk a tak s vtedajšími právničkami spísali dohodu rodičov o úprave styku, ktorú podpísala ona i obžalovaný. Pretože obžalovaný dohodu nedodržiaval, obrátila sa na súd, ktorý jej návrhu vyhovel a pod sp. zn. 18P/48/2019 vydal neodkladné opatrenie, ktorým maloletú D. dočasne zveril do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov, so striedaním po týždni. Neodkladné opatrenie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.11.2019. Predtým jej obžalovaný tvrdil, že dcéru jej neodovzdával preto, lebo s ňou Karolína nechcela byť. V čase keď dcéru mala vo svojej starostlivosti, ponúkal obžalovaný dcére taký program, o ktorý mala záujem. Po nadobudnutí právoplatnosti neodkladného opatrenia sa zakrátko opäť začali problémy s preberaním dcéry do jej starostlivosti, obžalovaný nedodržiaval uložené povinnosti. V prvom prípade jej obžalovaný v deň kedy si mala dcéru prevziať napísal správu, že jej ju neodovzdá, pretože býva v bloku, kde je väčšia šanca šírenia nákazy covid. V ďalších týždňoch keď prišla na miesto bydliska obžalovaného, k rodinnému domu v Oľšovoch, ktorého bola spoluvlastníčkou, avšak bolo jej znemožnené realizovať svoje vlastnícke práva, buď obžalovaný a dcéra doma neboli, alebo keď obžalovaný videl, že prichádza, posťahoval rolety na oknách, uzavrel sa v dome a len vykrikoval, že sa jej boja a že dcéra s ňou ísť nechce. Niekedy k nej vyšiel a tvrdil to isté, že dcéra s ňou nechce ísť, že nepôjde, že ju nebude nútiť. Mala pocit, že mu nezáležalo na tom, aby si dieťa striedali a že dcéru zmanipuloval. Bolo obdobie covidu a obžalovaný jej pre prípad návštevy dcéry stanovil prísne podmienky. Musela byť opatrená rúškom, gumenými rukavicami, držať sa minimálne dva metre od dcéry. Mala pocit, akoby obžalovaný v dcére vedome vyvolával strach. Cez jej osobu však dcére nehrozila žiadna nákaza, ona ani nikto z jej okolia netrpeli nákazlivým ochorením. Napriek tomu, že obžalovaného o uvedenom informovala, že mu povedala, že nie je dôvod aby zamedzoval jej kontaktu s dcérou, oponoval tým istým, teda že v mieste jej bydliska je väčšia možnosť nákazy. Obžalovaného

kontaktovala telefonicky, hovory väčšinou nepreberal, preto mu písala sms správy. Zaviedla si notes, do ktorého si značila dátumy a všetky podstatné udalosti súvisiace so starostlivosťou o dcéru. Tieto záznamy poskytla orgánom činným v trestnom konaní. Dátumy a obdobia kedy jej nebolo umožnené vykonávať svoje rodičovské práva, sú premietnuté do obžaloby. Situáciu neriešila s príbuznými zo strany obžalovaného ani z jej strany. Do rodinného domu v Olšovanych chodievali v tom čase svokrovci, no nebývali tam. S ňou chodieval pre dcéru jej otec, ktorý však žiadnym spôsobom do situácií nezasahoval, s obžalovaným nekomunikoval. Stále verila, že obžalovaný svoje správanie prehodnotí, že sa to zmení a stabilizuje, aj keď obžalovaný sa vyjadroval, že neodkladné opatrenia sú pre hlupákov, ktorí si nevedia dať samy rady, že aj keď tridsať sudcov rozhodne, nebude to rešpektovať, keď dieťa nebude chcieť. V čase skutku navštevovala dcéra ZŠ Jenisejskú, v ktorej ona pôsobí ako učiteľka. V polovici septembra 2020 boli štvrtáci v škole prírode, dcéra so svojou triednou učiteľkou a ona so svojou triedou. Celý týždeň vyhľadávala dcéra jej spoločnosť, cítila, že dcére chýba. Potom však opäť prišlo obdobie kedy sa dlhší čas nevideli. Keď bola dcéra dlhšie len s otcom, bola úplne iná, nechcela s ňou komunikovať, nepreberala jej hovory.

V apríli 2022 nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bola dcéra zverená do jej osobnej starostlivosti. Pretože k nej neprišla, podala návrh na výkon rozhodnutia, ktorý však zobrala späť preto, lebo na jeseň 2023 začala dcéra sporadicky chodieť, prezentovala, že chce byť radšej s otcom a tiež preto, lebo dcéra mala emočné výkyvy, neprirodzené stavy a nechcela narúšať jej psychickú pohodu, nechcela na ňu tlačiť. V marci 2024 bola u nej dcéra celý mesiac. V tom čase sa mala dcéra podrobiť výsluchu vo veci výkonu rozhodnutia. Mala z toho stres, bála sa toho. Aj preto urobila krok späťvzatia návrhu. Naposledy bola u nej dcéra v júni 2024 dva týždne. Potom sa s ňou už nekontaktovala a ani obžalovaný na jej pokusy o kontakt nereaguje. Len v auguste jej poďakovala za blahoželanie k narodeninám. Má za to, že na psychike dcéry sa podpísalo obdobie, ktoré začalo po rozchode rodičov. Obžalovaný na ňu podával trestné oznámenia, tvrdil že dcéru bila, škrtila, kopala do nej, nedávala jej jesť, že ju týrala. Uvedené dcéra pri výsluchu potvrdila, ale pri znaleckom psychologickom vyšetrení sa u nej nepreukázali traumy, trestné oznámenie bolo vyhodnotené ako nedôvodné a obvinená nebola. Vníma, že dcéra potrebuje odbornú pomoc. Viackrát jej vybavila psychológa, ale ako bola u otca, na stretnutia so psychológom sa neustanovili. Obžalovaný nemal snahu pomôcť dcére pri prekonávaní nespracovaných emócií návštevami psychológa, ako to nakoniec nariadil aj súd v konaní o rozvod manželstva. Emočné výkyvy u dcéry pretrvávajú a na tom, že potrebuje pomoc, sa s obžalovaným nakoniec zhodli. Dňa 12.06.2024 jej obžalovaný písal, či je dcéra s ňou, keďže od neho odišla a nemal o nej žiadne správy. Obratom kontaktovala dcérinu kamarátku a táto sprostredkovala odkaz pre dcéru. Okolo pol desiatej večer prišla dcéra k nej s tým, že k otcovi sa nevráti, že nenávidí obidvoch rodičov, že nechce byť ani s jedným z nich a chce byť v detskom domove. Asi o dva dni dcéra nástojila, že pôjde spať ku kamarátke. Nesúhlasila s tým, pretože s rodičmi tej kamarátky sa na uvedenom nedohodli a zamkla vchodové dvere bytu. Dcéra začala vyvádzať, vrieskať, chcela sa dostať ku kľúčom od bytu. Situácia sa vyhrotila a vzhľadom na obdobné skúsenosti v rokoch 2019 a 2020, zavolała záchranú službu. Odviezli ich na detskú psychiatriu do Michaloviec, kde sa dcéra pred lekárom vyjadřila, že keď odišla od otca, chcela si niečo urobiť, ale nemala na to odvalu. Depresívne stavy dcéry navrhli riešiť medikamentózne v rámci hospitalizácie. Na vlastnú zodpovednosť zobrala dcéru domov a vybavila detskú psychiatričku. Keď mala ísť dcéra na ďalšie stretnutie so psychiatričkou, to už bola späť u otca a nevie teda, či sa podrobuje liečbe.

Uznesenie Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 18P/48/2019 zo dňa 14.10.2019, právoplatné dňa 05.11.2019, je výsledkom konania o návrhu poškodenej v tomto konaní, teda matky maloletej D., na nariadenie neodkladného opatrenia o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktorým žiadala, aby súd dočasne zveril maloletú do jej osobnej starostlivosti a otcovi, teda obžalovanému v tomto konaní, určil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 100 € mesačne. Návrh bol citovaným uznesením zamietnutý a maloletá D. bola dočasne zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždňových intervaloch, u matky od nedele od 17:00 hod. každého párneho kalendárneho týždňa do nedele do 17:00 hod. nasledujúceho nepárneho kalendárneho týždňa, u otca od nedele od 17:00 hod. každého nepárneho kalendárneho týždňa do nedele do 17:00 hod. nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa. Otcovi bola uložená povinnosť maloletú v stanovenom čase prevziať v mieste bydliska matky a matke povinnosť maloletú v stanovenom čase prevziať v mieste bydliska otca. Každý z rodičov bol povinný v stanovenom čase odovzdať maloletú do osobnej starostlivosti druhého rodiča s jej osobnými vecami a riadne ju pripraviť. Nakoniec súd určil, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletej dcére, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 19P/10/2019.

Písomné poznámky poškodenej B. D. B. obsahujú opis situácií v súvislosti so starostlivosťou o maloletú D. v týždňoch, v ktorých ju mala osobne zabezpečovať ona, počínajúc týždňom od 22.03.2020 až do týždňa od 27.12.2020 do 03.01.2021. Zaznamenané sú skutočnosti, o ktorých vypovedala poškodená na hlavnom pojednávaní, ako sú dôvody obžalovaného pre neodovzdanie maloletej do jej osobnej starostlivosti, kontakty s dcérou počas matkiných týždňov, krátke v Olšovanych na dvore pri rodinnom dome, v škole, cez telefón, atď..

Návrh na výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 18P/48/2019 zo dňa 14.10.2019 spracovala v mene poškodenej dňa 23.03.2020 JUDr. Katarína Adamovská, advokátka a ako to z jeho obsahu vyplýva po tom, ako obžalovaný nerešpektoval a sám, aj prostredníctvom svojej právnej zástupkyne verbalizoval, že neodkladné opatrenie ani rešpektovať nemieni. Je opísané ako obžalovaný nedodržiaval stanovený čas odovzdávania a preberania maloletej podľa neodkladného opatrenia, svojvoľne rozhodoval o tom, kedy dieťa matke odovzdá a kedy si ho prevezme, dieťa odovzdával matke nepripravené po materiálnej aj po psychickej stránke, počas pobytu u matky denne maloletú kontaktoval telefonicky a navádzal ju, aby mu vyjadrovala svoju náklonnosť a ďalšími schválnosťami narúšal priebeh starostlivosti matky o maloletú. Posledné porušenie neodkladného opatrenia zo strany otca maloletej, kedy dňa 22.03.2020 odmietol maloletú odovzdať do osobnej starostlivosti matky, matka už vnímala ako hrubý zásah aj preto, lebo jej neumožňoval akýkoľvek kontakt s maloletou. Navrhla preto, aby súd nariadil výkon citovaného uznesenia za účelom dosiahnutia plnenia povinnosti odovzdávať maloletú matke do jej osobnej starostlivosti v rámci súdom nariadenej striedavej osobnej starostlivosti.

Písomným podaním zo dňa 11.01.2021 poškodená cestou svojej advokátky doplnila návrh na výkon rozhodnutia, opísala ako otec maloletej aj v ďalšom týždni, t. j. od 13.12.2020 do 20.12.2020 odmietol jej maloletú odovzdať, odvolávajúc sa na vôľu maloletej, opísala kontakty s maloletou počas vianočných sviatkov 2020 v zmysle krátkych návštev v mieste bydliska otca maloletej a v nasledujúcom týždni sa zopakovalo, že otec odmietol odovzdať maloletú do osobnej starostlivosti matky a umožnil ich vzájomný kontakt len v pondelok 28.12.2020 od 08:00 hod. do 19:00 hod., kedy síce maloletá nechcela odísť od matky, ale otec na ňu vyvinul nátlak. Dňa 10.01.2021 opäť neodovzdal maloletú do starostlivosti matky, tvrdiac, že maloletá k matke ísť odmieta a bojí sa jej.

Uznesenie Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 18Em/7/2020 zo dňa 15.12.2020, v spojení s opravným uznesením tej istej spisovej značky zo dňa 08.01.2021, nadobudlo právoplatnosť dňa 07.01.2021 vo výroku, ktorým bola A. B. uložená pokuta vo výške 500 € za opakované bezdôvodné znemožnenie realizácie striedavej starostlivosti vo vzťahu k maloletej D. u matky a dňa 27.12.2021 vo výroku, ktorým bol návrh menovaného na nariadenie povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu zamietnutý. Výrok I o nariadení výkonu rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 18P/48/2019 zo dňa 14.10.2019 právoplatnosť nenadobudol.

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/139/2021 zo dňa 19.11.2021, právoplatné dňa 27.12.2021, zmenilo posledne citované uznesenie súdu prvej inštancie, v spojení s opravným uznesením tak, že konanie o výkon rozhodnutia zastavilo a zároveň ním bolo odmietnuté odvolanie podané voči výroku II. (uloženie pokuty obžalovanému) a potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. Z odôvodnenia uznesenia okrem iného vyplýva, že pre súdny výkon rozhodnutia podľa ustanovenia § 370 ods. 1 CMP už nebola naplnená základná podmienka, ktorou je existencia vykonateľného rozhodnutia, keďže uznesenie Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 18P/48/2019 zo dňa 14.10.2019 po formálnej stránke síce existovalo naďalej, avšak zo zákona stratilo svoju účinnosť tým, že rozsudok Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 19P/10/2019 zo dňa 23.10.2020 nadobudol právoplatnosť vo výroku o rozvoze manželstva A. B. a B. D. B. dňom 15.01.2021, čo teda bolo dôvodom pre zastavenie výkonu rozhodnutia.

Spisu Okresného súdu Košice - okolie 18Em/7/2020 vypovedá okrem vyššie uvedeného o celom priebehu konania, ktoré bolo na Okresnom súde Košice - okolie vedené od 25.03.2020 na návrh B. D. B., ktorým sa domáhala nariadenia výkonu uznesenia Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 18P/48/2019 zo dňa 14.10.2019. Komunikácia medzi obžalovaným a poškodenou formou sms zodpovedá tvrdeniam poškodenej z hlavného pojednávania v predmetnej veci ohľadom nedodržiavania povinnosti zo strany obžalovaného a jeho argumentácií opierajúcich sa o pandemickú situáciu, vôľu maloletej, neschopnosť, necitlivosť poškodenej.

Rozsudok Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 19P/10/2019 zo dňa 23.10.2020 je výsledkom konania vedeného na návrh A. B. podaný na súde dňa 17.01.2019, ktorého manželstvo s B. D. B. bolo týmto rozvedené, maloletá D. bola na čas po rozvedení zverená do osobnej starostlivosti matky, otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 200 € mesačne a zároveň bol upravený styk otca s maloletou v bežných týždňoch, počas prázdnin a vianočných a veľkonočných sviatkov. Maloletej aj jej rodičom bolo uložené výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice po dobu 12 mesiacov. Vo výrokoch upravujúcich práva a povinnosti rodičov k maloletej D. nadobudol rozsudok právoplatnosť dňa 03.02.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/58/2021 zo dňa 25.01.2022.

Uznesenie Okresného súdu Košice II sp. zn. 17Em/3/2022 zo dňa 02.02.2023 nariaďovalo výkon II. výroku rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 19P/10/2019 zo dňa 23.10.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/58/2021 zo dňa 25.01.2022, aby sa tak dosiahlo splnenie povinnosti uloženej obžalovanému, t. j. odovzdať maloletú D. do osobnej starostlivosti jej matky. Právoplatnosť nenadobudlo, zrušené bolo uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 23CoE/8/2023 zo dňa 01.08.2023.

Spis Okresného súdu Košice II 17Em/3/2022, resp. jeho podstatná časť, bol na hlavnom pojednávaní, v štádiu obnoveného konania na pokyn krajského súdu prečítaný tak, ako to aj pôvodne navrhovala obhajoba. Vyplýva z neho, že ostatne citované uznesenie bolo výsledkom konania vedeného na návrh B. D. B., podaný na súde dňa 31.03.2022, vypovedá o priebehu tohto konania na súde prvého stupňa i druhého stupňa po tom, ako A. B. napadol uznesenie zo dňa 02.02.2023 odvolaním, na podklade ktorého bolo toto uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 23CoE/8/2023 zo dňa 01.08.2023 zrušené a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu. Konanie bolo nakoniec skončené uznesením Mestského súdu Košice sp. zn. K2-17Em/3/2022 zo dňa 24.04.2024, právoplatným dňa 28.05.2024, ktorým bol návrh oprávnenej B. D. B. na prerušenie konania (z dôvodu, že maloletá sa od 04.03.2024 nachádzala v jej osobnej starostlivosti) zamietnutý a konanie o výkon rozhodnutia bolo zastavené. Tomuto poslednému rozhodnutiu vydanému v konaní o nariadenie výkonu rozhodnutia predchádzalo aj písomné podanie povinného, teda obžalovaného v tomto konaní, doručené konajúcejmu súdu dňa 08.04.2024, v ktorom potvrdil, že maloletá bola od 04.03.2024, na základe jej vôle, u matky a zároveň oznámil, že vzhľadom na uvedené vzal svoj návrh na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností späť, na podklade ktorého sa na Mestskom súde Košice viedlo konanie pod sp. zn. 17P/151/2022, späť.

Správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, Odboru sociálnych vecí a rodiny, Referátu sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately Košice - okolie bola vypracovaná pre orgány činné v trestnom konaní dňa 22.03.2023. Vyplýva z nej, že spisovú dokumentáciu maloletej D. vedú na úrade od 15.03.2019. V správe je opísané rozhodnutie o rozvedení manželstva rodičov maloletej, uznesenie sp. zn. 18Em/7/2020 o nariadení výkonu rozhodnutia - neodkladného opatrenia. Úrad evidoval aj konanie prebiehajúce na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 17Em/3/2022. Šetrením bytových pomerov zistil, že otec s dcérou obýval dvojizbový byt s kuchyňou a príslušenstvom, účelne zariadený, ktorý aj vlastnil, maloletá mala k dispozícii vlastnú izbu. Dňa 18.01.2023 sa A. B. na predvolanie ustanovil na tamom istom úrade aj s maloletou, pôsobil veľmi nervózne, odmietal sa vyjadrovať a v ďalšom s úradom spolupracovať, pretože ho nenávidí a nedôveruje mu, lebo vydáva nesprávne rozhodnutia. V súvislosti s návrhom otca maloletej na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností bolo pristúpené k rozhovoru s maloletou, ktorá s pracovníčkami úradu odmietala komunikovať, bola nervózna, strnulá, chcela odísť. Aj pri ďalších kontaktoch sa A. B. prejavoval veľmi nervózne, uvádzal, že predvolania a kontakty zo strany úradu považuje za tyranizovanie a šikanovanie, vyjadroval sa maximálne vulgárne. Šetrením bytových pomerov u matky maloletej bolo dňa 13.01.2023 zistené, že býva v štvorizbovom byte, ktorý je v jej osobnom vlastníctve a maloletá D. má v ňom svoju vlastnú kompletne zariadenú izbu. Matka je učiteľka, informovala o svojom príjme a pravidelných mesačných výdavkoch. V čase šetrenia nevidela dcéru asi pol roka, dcéra ju mala v telefóne zablokovanú, ale 09.01.2023 jej dcéra zavolať či nepríde pre ňu do školy, že potrebuje pomoc s učením. Nasledoval osobný kontakt, počas ktorého maloletú neustále telefonicky kontaktoval jej otec. S návrhom otca maloletej na zverenie dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti vyjadrila matka nesúhlas.

Uznesenie F. I. C. H. D., odboru kriminálnej polície, 2. oddelenia vyšetrovania ČVS: ORP - 1194/2-VYS-KE-2021 zo dňa 30.09.2020 zastavilo trestné stíhanie, ktoré bolo začaté za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 alinea druhá Trestného zákona na tom skutkovom podklade, že v období 30.12.2020 až do doby vydania uznesenia bol marený výkon neodkladného opatrenia - uznesenia Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 18P/48/2019 zo dňa 14.10.2019, keď otec neodovzdával maloletú D.B. do osobnej starostlivosti jej matky, resp. odovzdával nepravidelne, čím znemožnil realizáciu striedavej starostlivosti.

Z odôvodnenia uznesenia okrem iného vyplýva, že neodkladné opatrenie bolo účinné do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu pomerov rodičov k maloletému dieťaťu, pričom rozsudok o rozvode Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 19P/10/2019 zo dňa 23.10.2020 nadobudol vo výroku o rozvode manželstva právoplatnosť 15.01.2021 a vo výroku o zverení maloletej na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky až 02.03.2020, a to v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/58/2021 zo dňa 25.01.2022. Odo dňa 15.01.2021 nie je možné konanie podozrivého A. B. chápať ako marenie výkonu úradného rozhodnutia v zmysle alinea druhá § 349 Trestného zákona, keďže od uvedeného dňa pomery manželov k ich maloletému dieťaťu neboli upravené neodkladným opatrením, ale rozsudkom.

Správa o povesti vypracovaná dňa 20.07.2023 Miestnym úradom mestskej časti Košice - Staré Mesto vypovedá o tom, že obžalovaný A. B. je rozvedený, má dve deti, trvalý pobyt má na adrese Zimná 1145/21 v Košiciach.

Obžaloba prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 2 Pv 110/21/8803 zo dňa 20.10.2021 bola podaná na A. B. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona.

O citovanej obžalobe rozhodol Okresný súd Košice II trestným rozkazom sp. zn. 7T/54/2021 zo dňa 31.12.2021 tak, že menovaný bol uznaný za vinného zo spáchania žalovaného prečinu, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že napriek právoplatnému predbežnému opatreniu Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 18P/48/2019 zo dňa 14.10.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.11.2019, opakovane, bezdôvodne znemožnil realizáciu striedavej starostlivosti o maloletú D. u matky, keďže maloletú, ktorá bola v starostlivosti matky v týždni od 29.11.2020, z prechádzky dňa 01.12.2020 matke nevrátil, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výške 800 € a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov.

Odpis registra trestov svedčí o tom, že obžalovaný bol doteraz jedenkrát súdne trestaný a to na podklade vyššie citovaného súdneho rozhodnutia, v súčasnosti sa na neho hľadí tak, akoby nebol odsúdený, keďže peňažný trest bol vykonaný dňa 24.05.2022.

Správa psychologičky B. J. D. zo psychologickej ambulancie C. B. G., Phd. zo dňa 29.10.2024 vypovedá o tom, že maloletá D. B. sa na psychologické yšetrenie ustanovila v sprievode otca, ktorý oboznámil psychológa s náročnou rodinnou situáciou, ktorá výrazne ovplyvnila maloletú. Vyšetrenie bolo realizované počas štyroch stretnutí, pričom na prvé maloletá odmietala vojsť do priestoru, neskôr sa spolupráca zahájila. V klinickom obraze boli u maloletej v popredí známky hypersenzitivity, znížené sebavedomie, impulzívne tendencie, sklon ku somatizácii a mierna úzkostlivosť bez patologickej hĺbky. Na pozadí traumatizácia v dôsledku rodinných situácií a vývinového obdobia. Stav stabilizovaný, s odporúčením v domácom prostredí citlivo reagovať na emočné prežívanie dieťaťa, vyžadujúceho si zvýšený dozor zo strany dospelých.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie vyššie popísanými dôkazmi s cieľom náležite zistiť skutkový stav veci, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Dokazovanie vykonal v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, riadiac sa zároveň pokynom nadriadeného súdu, a vyvodil z neho záver premietnutý do výrokovej časti tohto rozsudku. Pre naplnenie zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku), ktorú súd okrem iných základných zásad trestného konania aplikoval, sa tiež vyžaduje, aby procesným stranám nebolo upreté právo obstarávať dôkazy, predkladať ich súdu, prípadne žiadať o ich zabezpečenie a následné vykonanie. V pôvodnom konaní neakceptoval súd len návrh obžalovaného, prednesený prostredníctvom jeho obhajkyne, na oboznámenie spisu Mestského sudu Košice K2-17Em/3/2022, pretože mal za to, že sa týka okolností nepodstatných pre rozhodnutie v tejto trestnej veci a teda vykonávacieho konania nadväzujúceho na meritórne rozhodnutie vo veci konania o rozvod manželstva obžalovaného a

poškodenej a úpravu ich rodičovských práv a povinností k maloletej D. na čas po rozvode manželstva. V obnovenom konaní už tento dôkaz vykonal, pretože tak nariadil odvolací súd, ktorý takéto doplnenie dokazovania považuje za potrebné v záujme náležitého zistenie skutkového stavu vecí. Ostatné návrhy procesných strán na vykonanie dokazovania súd akceptoval v pôvodnom konaní a niektoré potrebné dôkazy zabezpečil z vlastnej iniciatívy. Všetky zákonom získané dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonal za aplikácie príslušných ustanovení trestného poriadku, pričom s rovnakou starostlivosťou pristupoval k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obžalovanému, ako aj okolností a dôkazov svedčiaci v jeho prospech. Vykonané dôkazy súd starostlivo a nestranne zhodnotil, každý jeden dôkaz samostatne, ako aj v ich vzájomnej nadväznosti v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) a majú na pamäti i právny názor nadriadeného súdu vyslovený v jeho uznesení sp. zn. 4To/34/2025 zo dňa 30.05.2025 obžalovaného A. B. spod obžaloby oslobodil pretože zistil, že skutkový dej opísaný v obžalobe sa síce stal, avšak nenapĺňa znaky skutkovej podstaty žalovaného a ani iného trestného činu.

Trestnoprávna zodpovednosť páchatel'a, ktorý marí výkon rozhodnutia súdu alebo súdom schválenú dohodu o výchove maloletých detí, alebo výkon predbežného opatrenia uloženého v občianskom súdnom konaní na ochranu osôb ohrozených násilím, alebo vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je upravená v ustanovení § 349 Trestného zákona.

Subjektom tohto trestného činu môže byť len osoba, ktorej sa rozhodnutie priamo týka, páchatel'om však nemôže byť maloletý o ktorého výchovu ide.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

K naplneniu skutkovej podstaty tohto trestného činu dôjde vtedy, ak sú naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty, okrem subjektu a subjektívnej stránky aj objekt a objektívna stránka trestného činu. Objektívna stránka trestného činu podľa § 349 alinea druhá spočíva v marení výkonu neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese. Neplnenie predbežného opatrenia uloženého v občianskom súdnom konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých zakladá skutkovú podstatu trestného činu podľa § 349 Trestného zákona bez nutnosti naplnenia ďalších podmienok, pretože zo samotného ustanovenia o predbežnom opatrení vyplýva bezodkladnosť jeho výkonu.

V danom prípade bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že rodičovské práva a povinnosti obžalovaného A. B. a poškodenej v tomto konaní B. D. B. k ich maloletej dcére D., pochádzajúcej z toho času už rozvedeného manželstva, boli najprv upravené neodkladným opatrením - uznesením Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 18P/48/2019 zo dňa 14.10.2019, právoplatným dňa 05.11.2019 tak, že maloletá bola dočasne, do skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode, zverená do striedavej starostlivosti oboch rodičov, pri zabezpečovaní osobnej starostlivosti o maloletú v týždňových intervaloch. Konanie o nariadenie neodkladného opatrenia iniciovala poškodená, ktorá sa domáhala, aby súd dočasne zveril maloletú do jej osobnej starostlivosti a obžalovaného v tomto konaní určil povinnosť prispievať na jej výživu po 100 Eur mesačne. Súd však určil, že maloletá bude v osobnej starostlivosti matky od nedele od 17:00 hod. každého párneho kalendárneho týždňa do nedele do 17:00 hod. nasledujúceho nepárneho kalendárneho týždňa a v osobnej starostlivosti otca od nedele od 17:00 hod. každého nepárneho kalendárneho týždňa do nedele do 17:00 hod. nasledujúceho párneho kalendárneho týždňa, otcovi uložil povinnosť maloletú v stanovenom čase prevziať v mieste bydliska matky a matke povinnosť maloletú v stanovenom čase prevziať v mieste bydliska otca s tým, že každý z rodičov bol povinný v stanovenom čase odovzdať maloletú do osobnej starostlivosti druhého rodiča s jej osobnými vecami a riadne pripravenú. Neodkladné opatrenie stratilo účinnosť nadobudnutím právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 19P/10/2019 zo dňa 23.10.2020 vo výroku o rozvode manželstva rodičov maloletej a teda dňom 15.01.2021.

Obžalovaný nepopieral to, že by nekonal spôsobom kladeným mu za vinu, aj keď na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku obžaloby a následne odoprel vypovedať rovnako ako v prípravnom konaní. Jeho obhajoba vyjadrovaná prostredníctvom obhajkyne bola založená na tom, že konanie pripisované mu za vinu nie je trestným činom, keďže nebol nariadený výkon rozhodnutia - neodkladného opatrenia. Uvedené je zrejme z uznesenia Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 18Em/7/2020 zo dňa 15.12.2020, v spojení s opravným uznesením zo dňa 08.01.2021, ktorým mu jednak bola právoplatne uložená pokuta vo výške 500 Eur za opakované bezdôvodné znemožnenie realizácie striedavej starostlivosti vo vzťahu k maloletej D. na podklade neodkladného opatrenia, jednak ale výrok tohto uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia - neodkladného opatrenia zo dňa 14.10.2019,

právoplatnosť nenadobudol. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/139/2021 zo dňa 19.11.2021 bolo totižto konanie o výkon rozhodnutia - neodkladného opatrenia zastavené, pretože pre neho už nebola naplnená základná podmienka, teda existencia vykonateľného rozhodnutia, pretože neodkladné opatrenie po formálnej stránke síce stále existuje, avšak zo zákona stratilo svoju účinnosť dňom 15.01.2021.

Zo spáchania skutku je obžalovaný usvedčovaný výpoveďou poškodenej B. D. B., ktorá konzistentne opísala správanie obžalovaného po ukončení ich spolužitia jej odchodom zo spoločnej domácnosti, pričom maloletá zostala bývať s otcom. Ako rodičia sa síce dohodli na výkone ich rodičovských práv a povinností, avšak obžalovaný dohodu nedodržiaval, preto sa obrátila na súd s návrhom na vydanie neodkladného opatrenia. Opísala správanie obžalovaného a dôvody ktorými argumentoval keď neodovzdať maloletú do jej osobnej starostlivosti. O priebehu starostlivosti o maloletú počas účinnosti neodkladného opatrenia si poškodená viedla poznámky a aj preto vedela detailne, teda aj dátumovo vyjadriť ako a kedy maril obžalovaný výkon neodkladného opatrenia.

Z pohľadu súdu sa javí byť neakceptovateľný obžalovaného argument možnej nákazy maloletej u matky počas tzv. covidového obdobia, ktorá obava nebola ničím objektivizovaná a nemohla byť prekážkou pre právo matky maloletej riadne vykonávať svoje rodičovské práva a povinnosti. Rovnako tak ani argument, že maloletá odmietala matku, nemala záujem stráviť s ňou čas a byť v jej starostlivosti po dobu určenú súdnym rozhodnutím, keďže obžalovaný ako otec maloletej bol povinný pripraviť maloletú na odovzdanie do starostlivosti matky, znamená aj po psychickej stránke a maloletú na stretnutie s matkou a jej prevzatie do starostlivosti matky motivovať.

Podmienkou trestnosti konania spočívajúceho v nerešpektovaní neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti o maloleté deti je bezvýslednosť použitia mimotrestných opatrení v občianskom súdnom konaní smerujúcich k výkonu predbežného opatrenia a až následné úmyselné konanie smerujúce k zmareniu výkonu takéhoto predbežného opatrenia vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti.

V danom prípade je skutok kladený obžalovanému za vinu vymedzený jeho konaním, opísaným v obžalobe i vo výroku tohto rozsudku, v období od 22.03.2020 až do 29.12.2020. Uznesenie Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 18Em/7/2020 zo dňa 13.12.2020, ktorým bol okrem iného nariadený výkon neodkladného opatrenia - uznesenia Okresného súdu Košice – okolie sp. zn. 18P/48/2019 zo dňa 14.10.2019, právoplatného dňa 05.11.2019, však nebolo obžalovanému doručené v období kedy mal páchať trestnú činnosť a teda do 29.12.2020. Ako je dokazovaním preukázané, obžalovaný si súdnu zásielku obsahujúcu uznesenie o nariadení výkonu neodkladného opatrenia v odbernej lehote na pošte fyzicky neprevzal, bola vrátená Okresnému súdu Košice – okolie dňa 08.01.2021, pričom týmto dňom vzniká fikcia doručenia. Ide o dátum po inkriminovanom období a teda o dátum kedy, a ani po ňom, nemal v zmysle obžaloby na podklade ktorej je trestne stíhaný páchať trestnú činnosť. Navyiac, vznik fikcie doručenia neznamená, že obžalovaný sa dozvedel o existencii uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia a teda nie je možné pričítať mu formu úmyselného zavinenia, ktorá musí byť prítomná aby konaním páchatela boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona.

Keďže nie je možné považovať za trestný čin také konanie, ktoré predchádza nariadeniu výkonu rozhodnutia a teda bezvýslednému použitiu opatrení v civilnom procese smerujúcich k výkonu neodkladného opatrenia, podpísaný súd postupom podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodil A. B. spod obžaloby, pretože skutok kladený mu za vinu nie je trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Mestský súd Košice.